

Martina Komárková
z Prašných lidí

* * *

Hola hej soumare
Pomaleji ke kýženému
Opouštěla jsem prostorečnou
a nacházím ji němu

Němu a vážnu
v svitavách
Kterak se pase v senu

Slýchám jen šustot stébélek
Minulost pokosenu

Klapotem klap svá kopyta
nesu pod tíží hřbetu
V slaměných koších možnosti
Pílíme jimi k vetu

Radostněji je třeba lkát
Vážnost je leprou moudrosti
Na dně se smějí bezzubí
na konci dobrák od kosti

* * *

Kdo nedělá stopy
nechodí
Zázrak jen z živých pučí
Za dary k prahu složené
čas svojí hlavou ručí

Každý rok poulí očima

bez slušnosti je vede
dovnitř Skrz plát mé bezmezné
mozkové kůry šedé
Obhlíží mám-li sklizené
Třídím-li odpad a nutné
(Netřídím Hlavy nechtěné
koulí se jak když utne
Na šibenici nepotřeb
postávají i s těly
Rozuměj: těla nesla je
když byly tím čím měly
Nemám tu víru
Katův rád
Bývám na všechno sama)

Odpad a nutné v hromadách
pučí mně pod rukama